



עפ"ת (מרכז) 5512-01-17 - רונן גיאר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 5512-01-17 - רונן גיאר נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 5512-01-17

רונן גיאר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[09.03.2017]

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

המערער וב"כ - עו"ד אשר ארבל

ב"כ המשיבה - עו"ד מירי ביטון הראל

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בימ"ש קמא (בימ"ש השלום לתעבורה בפתח-תקווה) מיום 16.9.16 (כב' השו' שלזינגר שמאי) בהעדר המערער, ועל החלטתה של כב' השו' רות רז שלא לבטל את פסק הדין (מיום 19.12.16) - כאשר בגדרו של פסק הדין נדון המערער לקנס בסך 1,500 ₪, חודשיים פסילה בפועל, הפעלה של 4 חודשי פסילה בפועל במצטבר, פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים וכל זאת בגין עבירה של שימוש במכשיר טלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, מיום 10.6.15.
2. בהודעת הערעור ציין ב"כ המערער כי למרות שמרשו ביקש להישפט - לא קיבל את הזימון לדיון ביום 19.9.16. בנוסף ייגרם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין בהעדר, וזאת מחמת העובדה כי מרשו כופר בעבירה שיוחסה לו.
3. אין מחלוקת כי קיים אישור מסירה בתיק על כי הזימון ליום 19.9.16 לא נדרש, צוין שם המוסר (דרור) ביום 3.4.16 לכתובת מגוריו של המערער.
4. ב"כ המשיבה עותרת לדחיית הערעור על כי לא נפל פגם בפסק דינו של בית משפט קמא כמו גם בהחלטתו שלא להורות על ביטול פסק הדין על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ, וזאת מחמת העובדה כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון ולא נמצא חשש לעיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בטיעוניה הצביעה על גליון הרשעותיו הקודמות של המערער הכולל עבירות רבות, לרבות בגין שימוש בטלפון בעת שהרכב נע ולא באמצעות מיקרופון - כעבירה בה הורשע, והיא נשואת הערעור.



5. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים - דין הערעור להידחות.
לא נסתרה חזקת המסירה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, לפיה קיימת חזקה כי הנאשם קיבל את ההזמנה לדין כעולה ממשלוח ההזמנה בדואר רשום ואי לקיחתה באשר לא נדרשה.
המערער אמנם ביקש להישפט - אך באותה מידה לא התייצב לדיון למרות שנדרש לעשות כן על פי הזימון אליו לכתובתו בדואר רשום - ובלא כל סיבה מוצדקת הנראית לעין.
יצוין כי בהודעת הערעור אף ציין המערער כי במקום מגוריו מתגוררים נוספים הנושאים את אותו שם משפחה - אך טענה זו נותרה כללית ובעלמא בלא כל ראיה לה.
באשר לחשש לעיוות דין - לא שוכנעתי כי אכן כך יארע אם לא יבוטל פסק הדין של בית משפט קמא, לא הובאה בפניי אלא טענה כללית כי המערער לא ביצע את העבירה - ובהצטבר להרשעותיו המכבידות כעולה מגיליון ההרשעות התעבורתיות שלו - אין מקום לקבל טענה כללית זו.
6. נוכח כל האמור - לא מצאתי גם להתערב בפסיקת בית משפט קמא אודות קביעת הפסילה על תנאי שהופעלה - במצטבר לפסילה שנקבעה, ובסך הכל 6 חודשי פסילה בפועל, בנוסף לכל רכיבי הענישה האחרים.
7. נוכח כל האמור הערעור נדחה.

החלטה

רישיונו של המערער יופקד עד ליום 13.3.17 שעה 10:00.
ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ז, 09/03/2017 במעמד הנוכחים.